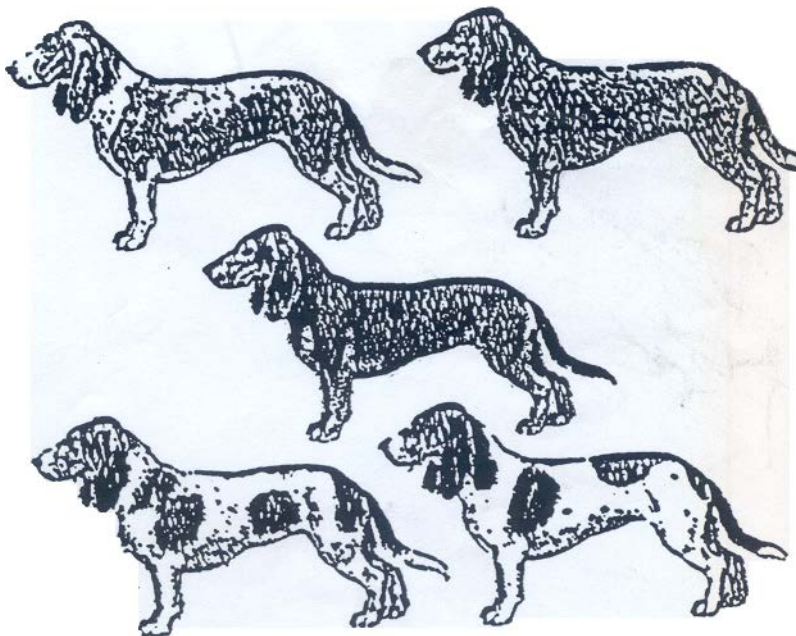

MALÝ ŠVÝCARSKÝ HONIČ
(Schweizerischer Niederlaufhund)

FCI - Standard Nr. 60 / 28. 06. 2002 / D

Překlad z němčiny: ing. Iva Černohubová

Původ: Švýcarsko

Datum zveřejnění platného standardu: 28.11.2001

Použití: Brakýř, který hledá a hlasitě štve zvěř, pro jejíž lov je vhodný. Loví samostatně. Hledá a vypichuje s velkou jistotou také v nesnadném terénu. Malý švýcarský honič se hodí výborně též na práci barváře.

Klasifikace FCI: Skupina 6 honiči, barváři a plemena příbuzná
Sekce 1.3 malí honiči
S pracovní zkouškou;

Krátký výtah z historie: Na přelomu století se začal organizovaný lov (lov v revíru) postupně rozšiřovat do všech švýcarských kantonů. Zjistilo se, že oblíbení švýcarští honiči střední velikosti jsou pro tento způsob lovu příliš rychlí, a proto se došlo k závěru, že budou nahrazeni menšími krátkonohými honiči. Plánovaným výběrem do chovu a vhodným křížením bylo cíleně vyšlechtěno nové malé plemeno, pojmenované „krátkonohý honič“, které se vyznačuje těmito vlastnostmi: relativně malou kohoutkovou výškou, švýcarským honičům podobným atraktivním zbarvením, melodickým hlasem na stopě a vášnivou vůlí v hledání, stopování a štvání, a stejně tak dobrou práci barváře. Švýcarský klub pro malé honiče (SNLC) byl založen 1.června 1905 zpočátku pod názvem Švýcarský klub jezevčikovitých brak.

Celkový vzhled: typ honiče, švýcarský honič ve zmenšeném měřítku, s kohoutkovou výškou od 35 do 43 cm u psů a 33 – 40 cm u fen. Má obdélníkový tělesný rámec, je středně

dlouhý, jeho tělesná stavba je mohutná. Hlava střední velikosti je suchá a ušlechtilá, s milým a pozorným výrazem. Uši jsou dlouhé, nízko nasazené a dobře složené. Hruď a hrudní koš je středně široký a hluboký, poskytující dostatek prostoru pro srdce a plíce. Končetiny jsou suché a silné. Ocas, v klidu svěšený, se v akci mírně zvedá.

Vyskytují se 4 barevné rázy:

- **malý bernský honič**
- **malý jurský honič**
- **malý lucernský honič**
- **malý švycký honič**

Použití/Povaha: má dobrý nos, je hbitý, vytrvalý, vášnivý malý honič, který drží stopu s jistotou a loví s melodickým hlasem. Jeho povaha je milá, není bázlivý a v žádném případě agresivní. V temperamentu je klidný až živý.

Hlava: je ušlechtilá a suchá. Při pohledu zepředu je poněkud dlouhá a úzká, rozšiřuje se pozvolna v oblasti lící.

Část lebeční:

Mozkovna: je mírně klenutá, bez vrásek na čele, bez dělicí rýhy. Týlní hrbol je málo výrazný. Linie od týlního hrbolu ke stopu je přibližně stejné délky a pokud možno rovnoběžná s linií od stopu ke konci nosu.

Stop: je mírně vyjádřený.

Část obličejová:

Nosní houba: je tmavě lanýžová. **Nozdry jsou široké.**

Čenichová partie: je silná, poměrně dlouhá a středně hluboká, není špičatá. Nosní hřbet je upřednostňován rovný nebo jen mírně klenutý, je spíše úzký.

Pysky: horní pysk je mírně spuštěný a je lehce zaoblený, není špičatý. Koutek je těsně přiléhající.

Čelisti/Zuby: velmi silný, pravidelný a kompletní nůžkový skus, kdy řada horních řezáků se těsně bez mezery dotýká spodních a zuby jsou postaveny kolmo v **silných** čelistech. Klešťový skus je přípustný. Chybění dvou P1 nebo P2 je tolerováno. **Chybění M3 není bráno v potaz.**

Líce: málo výrazné.

Oči: **tmavé, jasné, mírně oválného tvaru;** mají milý výraz; nejsou ani vypouklé, ani zanořené. Oční štěrbinu je napjatá s dobře přiléhajícími očními víčky. Okraje očních víček jsou dobře pigmentovány.

Uši: jsou nízko nasazené, **ne výše než linie očí**, jejich úpon je úzký; délkou dosahují alespoň ke špičce nosu, jsou dobře složené a přiléhající, neseny svěšené, jsou jemné a osrstěné jemnou srstí. Chrupavka ušního boltce (ušní mušle) nevystupuje.

Krk: je středně dlouhý, štíhlý a elegantní, avšak dobře osvalený. **Kůže na hrdle je volná, lalok však není žádoucí.**

Tělo:

Horní linie: je harmonická, pokračuje od místa nasazení krku až k lehce skloněné zádi.

Hřbet: je rovný, pevný, střední délky.

Bedra: široká, mohutná a pružná.

Zád: mírně skloněná směrem ke kořeni ocasu; **kyčelní hrboly nesmí vystupovat.**

Hrudník: je široký a hluboký, dosahuje nejméně k lokti. Špička hrudní kosti je zřetelná, ne však příliš výrazná. Žebra jsou dlouhá, mírně klenutá. Hrudní koš je dlouhý.

Spodní linie a břicho: spodní linie se pozvolna pozvedá směrem k pánevním končetinám. Slabiny jsou mírně vyplněné.

Ocas: nasazen v harmonickém prodloužení zádi, je středně dlouhý, dosahuje nejméně k hlezennímu kloubu; končí elegantní špičkou; je dobře osrstěný, srst netvoří vlajku. V klidu a v kroku je nesen svěšený bez zatočení, v akci a afektu je nesen lehce vzhůru, ale nesmí se přetáčet nad hřbet.

Končetiny:

Hrudní končetiny: jsou silně osvalené, avšak nepůsobí dojmem hrubosti. Při pohledu zepředu jsou přední nohy suché, naprosto rovné, kolmé, s **dobrou** kostrou a s **pevnými** tlapkami směřujícími rovně dopředu.

Plece: jsou silně osvalené. Lopatky relativně dlouhé a šikmo uložené, ploše a **pevně přiléhají k hrudnímu koši. Lopatka svírá s ramenní kostí skoro pravý úhel.**

Rameno: téměř stejně dlouhé jako lopatka, šikmé.

Loket: přirozeně přiléhající podél těla.

Předloktí: robustní, suché, perfektně rovné, o něco kratší, než ramenní kost.

Zápěstní klub: robustní.

Nadprstí: krátké. Při pohledu zepředu je kolmé, nesmí se vytáčet ven. Při pohledu z boku není nikdy perfektně kolmé, ale mírně šikmé vzhledem k zemi.

Přední tlapy: jsou kulaté a pevné, prsty krátké, klenuté a těsně k sobě přiléhající; polštářky jsou drsné a tvrdé; drápy silné; meziprstní prostor je porostlý jemnou srstí.

Pánevní končetiny: jsou silně osvalené, správných proporcí vzhledem k hrudním končetinám. Kolenní a hlezenní kloub správně zaúhleny. Končetiny jsou postaveny paralelně, postoj není ani úzký ani příliš široký. V přirozeném postoji psa jsou postaveny poněkud vzadu. **Kosti pánevních končetin jsou o něco slabší, než u hrudních končetin.**

Stehno: správné délky a **šířky**, silné a dobře osvalené.

Koleno: **dobře zaúhlené, není vybočené ani vbočené.**

Lýtka: relativně dlouhé, šikmé.

Hlezenní kloub: robustní, dobře zaúhlen, nízko u země.

Zápřstí: krátké, při pohledu zezadu rovné a paralelně postavené.

Zadní tlapy: jsou poměrně kulaté, pevné a krátké. Prsty k sobě vzájemně přiléhají; polštářky drsné a tvrdé; drápy silné; meziprstní prostor porostlý jemnou srstí; paspárky se nevyskytují, **s výjimkou zemí, kde je odstranění paspárků zakázáno zákonem.**

Chody: preferovaný přirozený pohyb: klus nebo cval, obojí prostorné. V klusu musí být

pohyb plynulý, se silným odrazem, s prostorným záběrem hrudních končetin a razantním posuvem pánevních končetin. **Končetiny se pohybují v rovné, paralelní linii.**

Pohyb hrudních končetin: nesmí být ani úzký ani široký, tlapky nesmějí být v pohybu vytočené ani vtočené.

Pohyb pánevních končetin: prakticky paralelní s razantním posuvem; ani příliš úzký, anebo široký; s hlezem ani kravským, ani sudovitým.

Osrstění:

Srst:

- hladká srst: krátká, hladká, přiléhavá, jemnější na hlavě a na uších
- drsná srst: tvrdá, ohebná, přiléhavá; málo podsady; vous je slabě vyvinut.

Zbarvení: existují čtyři varianty zbarvení:

Malý bernský honič

Tato varianta existuje jako hladkosrstá i drsnosrstá. Je vždy tříbarevná: bílá, černá a tříslová. Základní barva je bílá s velkými černými plotnami; málo četné černé stříkání je povoleno. Znaky pálení se vyskytují nad očima, na lících, na vnitřní a horní straně uší, okolo konečnicku. **Černý plášť je přípustný.**

Kůže: pod černou srstí je černá, pod bílou je bílá s nevýrazným černým mramorováním.

Malý jurský honič

Tato varianta je hladkosrstá, zřídka s dvojí srstí. Je preferován černý základ se znaky tříslového pálení nad očima, na lících, na hrudi a/nebo na končetinách. Základní barva může být tříslová/plavá s černým pláštěm nebo sedlem. Nevelká bílá skvrna na hrudi je tolerována.

Kůže: černá pod černou srstí, světlejší pod pálením.

Malý lucernský honič

Tato varianta je hladkosrstá. Základní barva je bílá, hustě šedo-bíle nebo černo-bíle stříkaná (modrý bělouš) s velkými tmavými nebo černými plotnami. Znaky pálení tříslové barvy jsou nad očima, na lících, na vnitřní a horní straně uší a u kořene ocasu. **Černý plášť je přípustný.**

Kůže: černá pod černou srstí, trochu světlejší pod modře stříkanou srstí.

Malý švycký honič:

Tato varianta je hladkosrstá. Základní barva je bílá, s většími či menšími žlutočervenými až **červenooranžovými** plotnami; ojedinělé červené stříkání není považováno za chybu.

Červený plášť je přípustný.

Kůže: tmavě šedá pod oranžovou srstí, bílo-černě mramorovaná pod bílou srstí.

Výška:

Kohoutková výška:

Psi: 35 – 43 cm

Feny: 33 – 40 cm

Tolerance: +/- 2 cm

Vady: Každá odchylka od výše uvedeného standardu musí být považována za vadu a musí být penalizována podle stupně její závažnosti a se zřetelem na její vliv na zdraví a pohodu psa.

- Příliš slabá nebo příliš hrubá kostra, málo substance.
- **Hrubá, neušlechtilá hlava.**

- **Částečně depigmentovaná nosní houba.**
- Světlé oko, zlý pohled.
- **Vysoko nasazené ucho;** ucho příliš krátké, ploché, tlusté.
- Zřetelný lalok.
- **Pronesený nebo kapří hřbet.**
- Krátká, sražená záď.
- **Hrudník málo hluboký, plochý nebo sudovitý. Anomálie ve tvaru hrudníku (trychtýřovitý).**
- **Ocas nesený příliš vysoko, silně přetočený.**
- Křivé hrudní končetiny, vytočené ven či dovnitř.
- **Strmá lopatka (příliš otevřený úhel); příliš krátké nadloktí.**
- **Slabý zápěstní kloub; měkké nadprstí.**
- **Měkké tlapky, zaječí tlapky.**
- Strmě úhlené pánevních končetin; **sudovitý nebo kravský postoj.**
- **Vady ve zbarvení a znacích:**
 - **u malého bernského honiče: příliš četné černé stříkání**
 - **u malého švyckého honiče: příliš četné oranžové stříkání; zbarvení s příměsí černé na uších, u kořene ocasu a/nebo v červeno-oranžových plotnách**
- **Nejisté nebo lehce agresivní chování.**

Vylučující vady:

- **Velmi bázlivé nebo agresivní chování.**
- Netypický jedinec.
- Celá nosní houba barvy masa.
- Předkus nebo podkus, zkřížený skus.
- **Chybějící řezáky nebo špičáky; chybná pozice špičáků. Chybění více jak 3 premolárů a/nebo molárů.**
- **Entropium, ektropium.**
- **Příliš krátká hrudní kost, silně odsazený hrudník.**
- Ocas zatočený nebo zalomený.
- Všechny barevné kombinace, které nejsou v souladu se standardem.
- **Výška: psi pod 33 a nad 45 cm, feny pod 31 a nad 42 cm.**

Psi, kteří vykazují zřetelné fyzické abnormality anebo poruchy chování, musí být diskvalifikováni (vyloučení z posuzování).

Pozn.: Psi musí mít obě normálně vyvinutá varlata plně sestouplá v šourku.